

Τηλεόραση: «το πανέρι με τις οχιές» (Νατσιός Δημήτρης, δάσκαλος)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 14 Μαΐου, 2011

Τα βασανιστήρια ως σωματική κάκωση και άσκηση βίας απαγορεύονται στα δημοκρατικά καθεστώτα, όπως τουλάχιστον «γράφουν τα χαρτιά» και οι διακηρύξεις, όμως δεν έχουν εκλείψει. Απλώς αναπροσαρμόστηκαν, εκσυγχρονίστηκαν οι μέθοδοι βασανισμού. Την παραδοσιακή τεχνική των σωματικών πόνων διαδέχτηκε η τεχνολογία που λιανίζει το μυαλό, συντρίβει τη σκέψη και, κυρίως, ελέγχει τη συνείδηση. Οι σημερινοί βασανιστές δεν είναι τα παγερά καθάρματα του παρελθόντος, επαγγελματίες σαδιστές, κτηνάνθρωποι που ποδοπατούσαν και κατακρεουργούσαν κορμιά, αλλά «υπερειδικοί» που εξουθενώνουν και υποτάσσουν ψυχές. Τα σατανικά εργαλεία και μέσα των βασανιστηρίων δεν είναι πια τα μαστίγια, τα κνούτα και τα ηλεκτρόδια, αλλά η τηλεοπτική εικόνα, το καθημερινό βασανιστήριο κατατρομοκράτησης των πολιτών για αλλαγή ή προσαρμογή της συμπεριφοράς τους, για την πειθήνια υπακοή σε μνημόνια, για την αποκοίμηση έως αναισθησίας των αντανακλαστικών τους, για την δολοφονία των ιδεών, για το αλυσόδεμα, εντέλει, της σκέψης και την κατάλυση της διαφωνίας και τους αντίλογους. Μια συναφής παραπομπή. Στο εξαιρετικό ο «Θαυμαστός Καινούργιος Κόσμος» του Άλντους Χάξλεϋ, στον πρόλογο, διαβάζουμε μια προφητική σύγκριση μεταξύ του έργου του Χάξλεϋ και του περίφημου «1984» του Όργουελ.

«...Ο Όργουελ προειδοποιούσε ότι κάποια στιγμή θα επιβληθεί ένας έξωθεν αυταρχισμός. Αντιθέτως για τον Χάξλεϋ, δεν χρειάζεται Μεγάλος Αδερφός για να στερηθεί ο άνθρωπος την αυτονομία, την ωριμότητα και την ιστορική του μνήμη. Εκείνος πίστευε ότι σιγά σιγά οι άνθρωποι θα καταλήξουν να αγαπούν την καταπίεσή τους, να λατρεύουν την τεχνολογία και να αποδομήσουν την ικανότητά τους για σκέψη. Τον Όργουελ τον φόβιζαν οι άνθρωποι που θα απαγόρευαν τα βιβλία. Τον Χάξλεϋ τον φόβιζε το γεγονός ότι δεν θα υπήρχε λόγος να απαγορευτεί ένα βιβλίο γιατί δεν θα βρισκόταν άνθρωπος πρόθυμος να διαβάσει. Ο Όργουελ φοβόταν εκείνους που θα μας στερούσαν την πληροφόρηση. Ο Χάξλεϋ φοβόταν εκείνους που θα μας υπερπληροφορούσαν τόσο ώστε να καταντήσουμε πλάσματα παθητικά και εγωιστικά. Ο Όργουελ φοβόταν ότι η αλήθεια θα φυλασσόταν μυστική. Ο Χάξλεϋ φοβόταν ότι η αλήθεια θα πνιγόταν σε έναν ωκεανό σύγχυσης... Με λίγα λόγια, ο Όργουελ φοβόταν ότι θα μας καταστρέψουν αυτά που μισούμε. Ο Χάξλεϋ ότι θα μας καταστρέψουν αυτά που αγαπάμε. (...ου γαρ ό θέλω ποιώ αγαθόν, αλλ' ο ου θέλω

κακόν τούτο πράσσω», έχουν ειπωθεί προ αιώνων αυτά, στην προς Ρωμαίους, ζ, 19). Την τηλεόραση την αγαπάμε, είμαστε εθισμένοι, εισπνέουμε χαιρέκακα τις αναθυμιάσεις της, νομίζοντας πως μένουμε απρόσβλητοι. Από μικρές δόσεις όμως αρχίζει ο καταστροφικός εθισμός και η ψυχοκτόνος εξάρτηση.

Αυτή, λοιπόν, η αγαπημένη συσκευή είναι το ακατανίκητο όπλο των βασανιστών μας. Πρωί, μεσημέρι, βράδυ, νυχθημερόν ενσταλάσσονται οι δηλητηριώδεις δόσεις, ώστε να παραιτηθούν να αφοπλιστούν, να αποδεχτούν μοιρολατρικά τα θύματά της - οι πάλαι ποτέ σκεπτόμενοι πολίτες- τα υποδουλωτικά μηνύματα. Όλα τα λεγόμενα δελτία ειδήσεων - εκπομπές ιδεολογικής αποστράγγισης, εξαπάτησης και χειραγώγησης του λαού - αφιερώνουν το ήμισυ και πλέον του χρόνου τους περιγράφοντας τα δεινά μας, παρόντα και επερχόμενα. Μαυρίζει η ψυχή σου. Βασανιστές που τρομοκρατούν τον κόσμο. Το μήνυμα σαφές. Τα «μέτρα» θα περάσουν, το κακό θα σας βρει, σκύψτε, υπακούστε, βουλώστε το, κλειστείτε στα σπίτια σας, όλα για το καλό σας γίνονται, «μαζί τα φάγαμε», είστε ανεπρόκοποι, υποταχθείτε στα κελεύσματα της Τρόϊκας και των γελωτοποιών που τους εκπροσωπούν εν Ελλάδι. Στα «παραδοσιακά» βασανιστήρια, οι βασανιζόμενοι, τα θύματα, εξαναγκάζονται για να αποφύγουν τα μαρτύρια, να ομολογήσουν και να αποδεχθούν ό,τι τους ζητούσε ο δήμιος.. «Νομίζω το ξέρετε και εσείς πως οι βασανιζόμενοι επηρεάζονται και λένε ό,τι ευχαριστεί τους βασανιστές τους - ό,τι αν εκείνοι μέλλωσι χαριείσθαι», γράφει ο ρήτορας Αντιφών στο «περί του Ηρώδου φόνου». (ν, 32).

Ίδια τακτική χρησιμοποιούν οι τηλεβασανιστές μας. Με την καθημερινή, δόλια «διδασκαλία» ξεθωριάζουν την μνήμη μας, αποστεώνουν την ζωογόνο συλλογικότητα, ενσπείρουν τον φόβο και εγκολπώνονται οι πολίτες την «διδασχή» της πορωμένης και ξεπουλημένης εξουσίας, που συμπυκνώνεται στη φράση: καθέννας για τον εαυτό του, ας τους άλλους να πνιγούν. Γι' αυτό τα μέτρα περνούν αντουφέκιστα. Υποκύπτουμε για να γλιτώσουμε το καθημερινό βάσανο.

Παρένθεση. Ακόμη και αυτή η ιταμή και χυδαία επίθεση κατά της εθνικής μας ιστορίας και μνήμης - μέσω εκπομπών, βιβλίων, περιοδικών και λοιπών αηδιών - στην παρούσα συγκυρία υποστυλώνει το βρόμικο σχέδιο για την πνευματική υποδούλωση και την υποταγή του λαού μας. Το '21, οι Βαλκανικοί Πόλεμοι, το Έπος του '40, ο αγώνας της ΕΟΚΑ, παραπέμπουν στο ηρωικό, αντιστασιακό ήθος, στο αδούλωτο φρόνημα, στο αίσθημα του χρέους και της θυσίας, στην παλικαριά, πράγματα επικίνδυνα για Μνημόνια και ξεπουλήματα της εμπερίστατης πατρίδας. Γι' αυτό και λύσσαξαν οι εθνομάχοι. Τον «Μπραϊμή» τον προσκύνησαν οι δειλοί, οι κιοτήδες, οι σαπιοκοιλίες. Οι απροσκύνητοι πολέμαρχοι, οι Κολοκοτρωναίοι και οι Μακρυγιάννηδες, πολεμούσαν γιατί είχαν ενώπιόν τους «πίστιν και πατρίδα», τα τιμότερα του ανθρώπου, του Έλληνα.

Τα ύπουλα, διαβρωτικά όμως βασανιστήρια δεν περιορίζονται μόνο στην κατατρομοκράτηση του λαού. Τον ίδιο στόχο έχει και η αποβλακωτική «ψυχαγωγία» που παρέχουν τα ίδια μέσα. Τα απανωτά κοπροθεάματα, όπου επώνυμοι «γυμνοσάλιαγκες» και λοιπά παρδαλοειδή, αιχμαλωτίζουν την σκέψη με τα αήθη και σιχαμερά «σκάνδαλα» διαφθείρουν, αγελοποιούν. Είναι κι αυτά ένα είδος βασανιστηρίου, το κέλυφός τους είναι ελκυστικό, αλλά είναι «πανέρι με οχιές». Πολλοί αναρωτιούνται τι κάνουμε; Γιατί δεν αντιδρά ο λαός, η πατρίδα καταστρέφεται, «τι πάθηκα, τι γίνηκα, του κόσμου οι αντρειωμένοι»; Απάντηση. Βλέπουν τηλεόραση, διασκεδάζουν, ηρεμούν, αποτραβιούνται εις τα ίδια, ιδιωτεύουν. Αυτοί είναι οι ιδανικοί πολίτες για τους καταστροφείς του τόπου. Για να γλυτώσουν από τους βασανιστές, απαθείς και αδρανείς, απελπισμένοι, συναινούν. Ό,τι πει η τηλεόραση, το κεντρικό δελτίο ειδήσεων, οι γνωμηγήτορες - τύπου Πρετεντέρη- που το δορυφορούν.

Έρχονται νέα φρικιαστικά μέτρα, ένας υπουργός αντιδρά - στα βασανιστήρια πάντα υπάρχει «ένας που το παίζει καλός» - και ο λαός προετοιμάζεται, αγωνιά, περιμένει την στιγμή....που η τηλεοπτική εικόνα θα δείξει τα είδωλά του: τον Μέσι και τον Ρονάλντο.

Αυτοκτονούμε εν θριάμβω, μας καταστρέφει αυτό που αγαπάμε.

Νατσιός Δημήτρης
δάσκαλος-Κιλκίς

(Πηγή: "Αντίβαρο")

ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ:

[Η τηλεόραση ως ζηλωτική θεότητα \(Σωτήρης Γουνελάς\)](#)

[Η τηλεόραση και τα παιδιά μας \(Tito Squillaci\)](#)

[«Αντικοινωνική» η τηλεόραση για τα παιδιά...](#)

[Νέα Εποχή και «Νέα» Τηλεόραση \(Λάφνη Βαρβιτσιώτη, Ιστορικός - Αρχαιολόγος\)](#)

[Το «ολοήμερο» της τηλεόρασης \(Πρωτ. Θωμάς Βαμβίνης\)](#)

[Τηλεόραση: Ένας ξένος στο σπίτι](#)

[Τηλεόραση: Φαίνομαι, άρα υπάρχω \(Παντελής Μπουκάλας\)](#)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Η τηλεόραση και τα παιδιά (Δημήτρης Αντ. Νικολόπουλος, Επίκ. Καθηγητής Παιδιατρικής)